

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200797
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419200797.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému : I. E., Y.. XX. XX.XXXX, L. E. Ž. XXX/XX, XXX XX J., o zaplatenie 822,10 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 139,25 eur a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,25 eur od 21.02.2019 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu **z a m i e t a**.
- III. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.3.2019 domáhal zaplatenia sumy 822,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 822,10 eur od 21.02.2019 do zaplatenia, to všetko titulom nesplateného úveru. Právny predchodca žalobcu v odôvodnení žaloby uviedol, že so žalovaným ako dlžníkom uzavrel dňa 31.10.2014 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej aj viedol účet. V žalobe tvrdil, že ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 300,-eur a bol povinný platiť právnenmu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 10,-eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 17.02.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom na úhradu vo výške 822,10 eur predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady zo strany žalovaného. Nakoľko si podľa právneho predchodcu žalobcu žalovaný nesplnil povinnosť uhradiť mu záväzok vo výške 822,10 eur, a to ani v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do dňa 20.02.2019, právny predchodca žalobcu si okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 822,10 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu v žalobe označil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 31.10.2014 a výpis z kreditnej platobnej karty.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej do vlastných rúk doručená bola dňa 1.8.2019 písomne nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 29.05.2019 č.k.10Csp/74/2019-38 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava-mestská časť Staré Mesto IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.08.2019 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., (ďalej len „žalobca“).

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 8.11.2019 na ktoré sa právny zástupca žalobcu ani žalovaný napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní, o odročenie pojednávania nežiadal, súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovanému predvolanie na pojednávanie doručované bolo v súlade s ust. § 106 ods.1 písm.a/ CSP na adresu trvalého pobytu zapísanú v registri obyvateľov SR (Ž. XXX/XX, J.), keďže inú adresu na doručovanie súdu neoznámil, pričom na tejto adrese si aj žalobu riadne prevzal. Predvolanie sa vrátilo súdu ako nedoručené s tým, že žalovaný si zásielku s ním neprevzal v odbernej lehote. Predvolanie sa tak za doručené žalovanému v zmysle § 111 ods.3 CSP v spojení s § 31a ods.10 zákona č.305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov považuje dňom 24.10.2019. Žalovaný neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal, k veci sa nevyjadril. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Žalobca pred pojednávaním písomným podaním súdu doručeným dňa 4.11.2019 oznámil, že v časti o zaplatenie sumy 139,25 eur titulom poplatkov a sankčného úroku s prislúchajúcim úrokom z omeškania berie svoju žalobu späť. Žalobca žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 682,85 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 682,85 eur od 21.02.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

7. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, ku ktorému došlo po doručení žaloby žalovanému súd pristúpil k rozhodnutiu o tomto čiastočnom späťvzatí žaloby (§ 145 ods.2 a 3 CSP).

8. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

9. Podľa § 145 ods.2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods.2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

12. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 682,85 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 682,85 eur od 21.02.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

13. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav :

14. Zo žalobcom predloženej žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty A. T. v ktorej ako veriteľ je označený právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. súd zistil, že v jej časti I. sú uvedené osobné údaje o žalovanom, potom nasleduje časť II. označená ako „Podmienky úveru“. Tam je uvedené nasledovné, cit.“ Druh úveru : bezúčelový spotrebiteľský úver- revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty. Úverový rámec (celková výška

a mena úveru) 300,-eur. Štandardná mesačná splátka 10,-eur. Deň splatnosti štandardnej/povinnejšej mesačnej splátky je 15. deň a bude uvedený vo výpise. Štandardná úroková sadzba 1,98 % p.m./23,76 % p.a. RPMN 33,54 %“. Ďalej je tam malým písmom uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 58,99 eur a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 358,99 eur. V mieste určenom na podpis je uvedené, že žalovaný podpísal tlačivo dňa 15.8.2014 a zástupca veriteľa dňa 31.10.2014.

15. Pôvodný žalobca predložil súdu výpis z A. T. vystavený ku dňu 17.02.2019 ktorý zachytáva zúčtovacie obdobie od 15.11.2014 do 31.1.2019. Tento výpis obsahuje ďalej súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle tohto výpisu boli na farchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 1.066,97 eur a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 244,87 eur. Z výpisu vyplýva, že zo sumy debetných transakcií predstavujú reálne výbery žalovaného sumu 395,04 eur, zvyšnú sumu predstavujú účtované úroky, sankčné úroky a poplatky. Aj z vyjadrenia žalobcu súdu doručeného dňa 4.11.2019 po výzve súdu na doplnenie skutkových tvrdení vyplýva, že rozsah reálneho čerpania úveru žalovaným prostredníctvom tam čo do dátumu a výšky špecifikovaných transakcií je vo výške 395,04 eur. Posledné čerpanie žalovaný uskutočnil dňa 26.12.2014.

16. Z výpisu a vyjadrenia žalobcu zároveň vyplýva, že celkovo do dňa 31.1.2019 žalovaný uhradil na vrátenie úveru sumu 144,87 eur (kreditné transakcie).

17. Listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 04.03.2016 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že ku kreditnej karte A. T. Č..XXXXXXXXXX eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 36,85 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 11.03.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Podľa doručky na čl.56 spisu predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 10.03.2016. Listom označeným ako Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 06.04.2016 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že nakoľko neuhradil dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas, jeho dlh z kreditnej karty číslo XXXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz s tým, že dlžná suma predstavuje 390,61 eur.

18. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru, konkrétne revolvingového, t.j. automaticky obnovovaného úveru čerpaného použitím kreditnej karty. Keďže právny predchodca žalobcu bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve aj priamo je uvedené, že sa jednalo o bezúčelový spotrebiteľský revolvingový úver na kreditnú kartu, čo koniec koncov potvrdil aj sám žalobca vo svojom podaní súdu doručenom dňa 4.11.2019, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (31.10.2014) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

21. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901>> a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom

úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

23. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53c Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 31.10.2014 ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

26. Podľa § 10d ods.3 Nariadenia vlády SR. č.87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014 alebo vznikne pred 1. januárom 2015, písmo ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovení obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

27. Podľa § 53c Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.05.2014 ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

28. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

31. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

34. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

35. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

36. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

37. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

38. Žalobca má vychádzajúc zo žaloby a predložených dôkazov za to, že , že akceptáciou žiadosti žalovaného zo dňa 15.08.2014 o vydanie kreditnej platobnej A. T. došlo v zmysle ustanovení 43a ods. 1, § 43c ods. 1 a § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka s účinnosťou ku dňu 31.10.2014 (deň akceptácie návrhu veriteľom) k uzavretiu písomnej úverovej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom a žalovaným, ako dlžníkom. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému elektronickú kreditnú kartu, prostredníctvom ktorej mohol žalovaný čerpať a aj čerpal revolvingový úver, t.j. automaticky obnovovaný úver.

39. Ako už bolo uvedené, súd právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorý je založený Zmluvou posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (31.10.2014). Súd pri názore o správnosti aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu mal v čase uzavretia Zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm.b) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože ako právnická osoba zapísaná v obchodnom registri podnikajúca ako banka v právnej forme akciovej spoločnosti poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonávanej v predmete podnikania zapísanom v obchodnom registri a tiež vykonávanom v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalovaný uzavrel Zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda má v zmysle § 2 písm.a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná Zmluva je tak v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou v podobe spotrebiteľského úveru.

40. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

41. Z tohto dôvodu súd preskúmal obsah Zmluvy a dospel k záveru, že veriteľovi z nej vznikol len nárok na vrátenie poskytnutej istiny úveru, bez úrokov a bez poplatkov. Je to jednak z dôvodu rozporu zmluvy s ust. § 53c Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho ju nemožno považovať za platnú, a ak by aj bola platná, jednalo by sa pre nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods.2 písm.j) a k) v spojení s § 11 ods.1 písm.b) tohto zákona o bezúročný a bezpoplatkový úver, pričom následok v oboch prípadoch je rovnaký, a sice, že veriteľ mohol žiadať späť len žalovanému reálne poskytnuté plnenie. Veriteľovi preto vznikol nárok len na vrátenie toho, čo žalovanému reálne poskytol, čo tu bola suma 395,04 eur z ktorej žalovaný vrátil sumu 144,87 eur. Neuhradený ostal zostatok vo výške 250,17 eur ktorý žalobcovi nebolo možné priznať, lebo ten nárok na jeho zaplatenie uplatnil po uplynutí premlčacej doby, na čo súd v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného v čase podania žaloby musel prihladiť ex offa a preto žalobu žalobcu po jej čiastočnom späťvzati zamietol.

42. Ako už súd uviedol, zmluvu pre rozpor s § 53c Občianskeho zákonníka nemožno považovať za platnú (viď posledná veta predmetného zákonného ustanovenia), no ak by aj bola platná, postrádala by náležitosť predpísanú v § 9 ods.2 písm. k) zákona (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), lebo v zmluve v článku II je najskôr veľkým písmom uvedené, že štandardná mesačná splátka je 10,-eur, potom v ďalšom texte písanom menším písmom sú uvedené predpoklady na výpočet RPMN a tiež je tam uvedené, že počet splátok je 12 s tým, že prvá až predposledná sú vo výške 25,-eur a posledná vo výške 81,99 eur čo odporuje predošlej časti zmluvy pokiaľ ide o výšku mesačnej splátky 10,-eur mesačne a nemôže tak ísť o platné dojednanie zmluvnej náležitosti. Pokiaľ ide o termíny splátok, je tam uvedené, že deň splatnosti splátky je 15 deň a bude uvedený vo výpise. Keďže dlžník tlačivo podpísal dňa 15.8.2014 a veriteľ ho akceptoval až s veľkým časovým odstupom, dňa 31.10.2014, z takého vyjadrenia nie je možné zistiť, kedy má byť zaplatená prvá splátka. Malými písmenami v článku II tlačiva zmluvy je pokiaľ ide o začiatok splácania uvedené, cit „...so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania...“ Nie je teda zrejmé, kedy sa má začať splácať úver, keď na jednej strane je uvedené, že splátky sú splatné 15 deň v mesiaci, na druhej strane začiatok splácania má byť jedného mesiaca po dni prvého čerpania, čo môže byť (a aj tu bol) aj iný ako 15. deň v mesiaci. Pokiaľ ide o náklady úveru, náležitosťou zmluvy v zmysle § 9 ods.2 písm.j) zákona je aj uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Tu uvedený indikatívny výpočet tejto celkovej čiastky prostredníctvom údajov uvedených v spodnej časti formulárového tlačiva žiadosti/zmluvy písaných malým, takmer nečitateľným písmom nie je možné považovať za platné dojednanie náležitostí zmluvy predpísaných § 9 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. jednak preto, lebo ten vychádza z inej výšky splátky ako je uvedená na inom mieste v zmluve (nie zo splátky 10,-eur). Posúdeniu zmluvy ako platnej bráni ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka účinné v čase uzavretia zmluvy podľa ktorého ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Pri posudzovaní, či zmluva obsahuje náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tak súd zistil, že tieto náležitosti sú síce v žiadosti uvedené v článku II., avšak podľa citovaného § 53c Občianskeho zákonníka nesmie byť predmet a cena v spotrebiteľskej zmluve vyhotovenej písomne uvedená menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí, pretože zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Z obsahu žiadosti podpísanej žalovaným, ktorá sa po schválení mala stať zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty vyplýva, že predmet zmluvy je uvedený oveľa väčším písmom ako cena, pričom v prípade poskytnutia úveru je potrebné za cenu považovať práve celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a v tomto prípade pri úverovom rámci 300,-eur bola celková čiastka vypočítaná na sumu 358,99 eur a teda náklady spotrebiteľa mali predstavovať 58,99 eur, pričom tieto údaje sú v tlačive uvedené nepomerne menším písmom ako iná časť zmluvy a hlavne ako predmet zmluvy, ktorým bol

schválený úverový rámec vo výške 300,-eur s výškou mesačnej splátky 10,-eur (čo ale odporuje údaju o výške splátky pri výpočte celkovo splatnej sumy). Niet žiadneho racionálneho a akceptovateľného argumentu aby tak významný údaj, ako údaj o celkovo splatnej sume bol v časti II tlačiva predtlačný menším písmom ako sú podmienky úveru v inej časti článku II tlačiva (pokiaľ ide o výšku úveru, výšku splátky), kde navyše mali logicky byť uvedené všetky relevantné údaje pre úver, keďže táto časť zmluvy- Podmienky úveru spotrebiteľa zaujímajú najviac a ten by zaiste relevantné údaje o úvere neočakával v malinkých písmenkách, kde navyše je uvedená iná výška mesačnej splátky. Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu uzatvorenú v rozpore s ustanovením § 53c Občianskeho zákonníka považovať za neplatnú.

43. Žalovaný bol tak povinný vydať len istinu úveru podľa zásad platných pre vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom ako už súd uviedol, ak by aj zmluva bola platná, tak či tak by bol žalovaný povinný vrátiť len istinu úveru lebo jednalo by sa o bezúročný a bezpoplatkový úver. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tu súdenom spore ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Podľa názoru súdu je preto právny názor zaujatý v tomto rozsudku súladný tak so Zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy ako aj s uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora.

44. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení súdu doručenom dňa 4.11.2019 tvrdil, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovaného ako dlžníka a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN pričom na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. 01. 2011 sp. zn. 6Co/95/2010, podľa ktorého pre neuvedenie RPMN pri revolvingovom úvere, nie je možné úver považovať za bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd dáva do pozornosti žalobcu, že z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 03. 2014 sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva opačný právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Navyše, ak žalobca poukazuje na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne počítal s nemožnosťou určiť RPMN v § 3 ods.6 pôvodného zákona o spotrebiteľských úveroch (258/2001 Z.z.) tak tu súd poukazuje na to, že v zmysle § 3 ods.6 kedysi účinného zákona č.258/2001 Z.z. je zrejme, že to neplatilo pre také úvery na kreditné karty, ako je tu posudzovaný prípad. Toto ustanovenie totiž jasne upravovalo, že cit „Pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20020401>>) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov...). Z takto vyjadreného znenia zákona gramaticky aj logicky vyplýva, že formulácia...alebo keď nemožno RPMN určiť znamená, že podľa názoru zákonodarcu RPMN pri takom úvere na kreditné karty ako je úver v tu súdenom spore určiť možno. Rovnako preto možno určiť aj celkovo splatnú sumu, čo tu ako už bolo uvedené, splnené nebolo, lebo tá nie je vyjadrená spôsobom súladným so zákonom. Absencia uvedenia vyššie uvedených náležitostí v zmysle § 9 ods.2 zákona v ustanoveniach Zmluvy má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že úver čerpaný žalovaným prostredníctvom karty, ak by sa aj jednalo o platnú zmluvu by bol bezúročný a bez poplatkov.

45. Ani nevrátenú istinu bezúročného a bezpoplatkového úveru (tu vo výške 250,17 eur) nebolo možné žalobcovi priznať, lebo tomu bráni § 54a Občianskeho zákonníka účinný v čase podania žaloby. V okolnostiach prípadu súd mal za medzi stranami nesporné, že žalovaný uzatváral s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere a tento aj čerpal, čo vyplýva ako z výpisu z karty predloženého žalobcom tak aj zo skutočnosti, že čerpanie úveru žalovaný nespochybňoval.

46. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 27.3.2019 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879vObčianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offo skúmať, či v danom prípade žalobca, resp. pôvodný žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené jasne potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 348/20018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondikcia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t.j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

47. Vychádzajúc z premlčacej doby upravenej v § 107 ods.1 a 2 pre vydanie bezdôvodného obohatenia a skutočnosti, že posledné reálne čerpanie prostriedkov z úveru žalovaný uskutočnil ešte dňa 26.12.2014, teda ďaleko viac ako 3 roky pred dôjdením žaloby súdu je žaloba podaná po uplynutí objektívnej premlčacej doby. Aj keby bola zmluva platná, i tak by to nič nemenilo na závere o premlčaní nároku žalobcu. Žalovanému bola dňa 04.03.2016 právnym predchodcom žalobcu zasielaná výzva - predžalobná upomienka na zaplatenie splátok vo výške 36,85 eur s upozornením, že ak nedôjde do 11.03.2016 k úhrade splátky splatnej v mesiaci január 2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z výpisu z karty vyplýva, že posledné reálne čerpanie z karty žalovaný vykonal dňa 26.12.2014 a poslednú splátku zaplatil dňa 10.11.2015. V zmysle vyššie citovanej právnej úpravy tak žalobca bol oprávnený žiadať zaplatenie celého úveru najskôr po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti s prvou omeškanou splátkou a po doručení upozornenia. Zosplatenie úveru veriteľ oznámil žalovanému listom zo dňa 06.04.2016, teda v lehote vyplývajúcej z § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

48. Súd preto uzatvára, že ak by nešlo o neplatnú zmluvu a došlo by v danom prípade zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru, z čoho vychádzal žalobca pri podaní žaloby, o čom bol žalovaný informovaný listovou zásielkou z 6.4.2016, to by malo vplyv aj na ustálenie počiatku plynutia premlčania uplatneného nároku. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je úpravou špeciálnou (lex specialis), ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje právo na predčasné zosplatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete §-u 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019). Premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka teda začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a pre

ktorú k zosplatneniu došlo. Tu ako to vyplýva z predžalobnej upomienky takou splátkou je splátka splatná v mesiaci január 2016 (podľa zmluvy splátky platené mali byť k 15. dňu, teda tu 15.1.2016), premlčacia doba by preto uplynula v januári 2019. V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej v januári 2016, ktorú označil aj sám veriteľ v predžalobnej upomienke zo dňa 04.03.2016. Súd teda zastáva názor, že v danom prípade by premlčacia doba v prípade splatnosti zmluvy začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 15.01.2016.

49. Koniec koncov, uvedené posúdenie premlčania už nemôže byť pre žalobcu nijako nové či prekvapivé. Majúc na pamäti princíp právnej istoty v právnom štáte súd poukazuje napr. na iný spor žalobcu, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018. Tam žalobca v odvolacom konaní argumentoval okrem iného tým, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Krajský súd v Prešove však v predmetnom rozsudku odvolaciu argumentáciu žalobcu odmietol.

50. Obdobne nesúhlasnú argumentáciu žalobcu k takému posúdeniu premlčania odmietol Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 16Co/95/2018. Poukazujúc na viaceré komentáre k Občianskemu zákonníku tam krajský súd uviedol, že taký výklad zodpovedá aj princípom formálnej logiky, ktorej by však nezodpovedal výklad žalobcu, podľa ktorého by veriteľ pri omeškaní s viacerými splátkami pristúpil k zosplatneniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškaní ešte 3 mesiace.

51. Súd pripomína, že aj v tu súdnej veci, aj z formulovania predžalobnej upomienky v spojení s úkonom zosplatnenia je zrejmé, že veriteľ pristúpil k zosplatneniu preto, že dlžník sa dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci január 2016 po viac ako 3 mesiace a že dlžníka na možnosť zosplatnenia výslovne upozornil so vzťahom k tejto splátke. Preto je zrejmé, že s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti splátky za mesiac január 2016, teda uplynula v januári 2019 zatiaľ čo žaloba bola podaná až dňa 27.3.2019, teda až po jej uplynutí.

52. Obdobne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.4.2019, sp. zn. 2Co/148/2018. Tam tento uviedol, cit „Je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva § 565 OZ (do pozornosti napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ustanovenie § 53ods. 9 OZ dopadá na poslednú vetu § 565 OZ tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie bola splátka najneskôr splatná 20.2.2013, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premlčaný.“

53. Rovnako posúdil premlčanie Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, alebo zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. Súd poukazuje aj na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.41Co/69/2019 v ktorom tento uviedol, cit.“ Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčacej na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.“

54. Súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že podľa tvrdenia žalobcu v jeho vyjadrení súdu doručenom 04. 11. 2019 žalovaný posledný výber z karty realizoval ešte dňa 26.12.2014 a odvtedy kartu vôbec nepoužíval ako to vyplýva aj z predloženého výpisu z karty. Je preto zarádzajúce, že právny predchodca žalobcu napriek neplneniu si povinností zo strany žalovaného a vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku nepristúpil k blokácii karty alebo inej forme jej deaktivácie, ale celé roky ďalej účtoval na ťarchu tohto účtu nepreberné množstvo rôznych poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania z úrokov a z poplatkov. Všetky tieto okolnosti považuje súd za tak závažné, že nutne vedú k záveru o neprijateľnom zásahu právneho predchodcu žalobcu do oprávnených spotrebiteľských práv a záujmov žalovaného, ktorých charakter je v rozpore s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka. Táto skutočnosť, ako aj skutočnosť, že tento výkon práv právneho predchodcu žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi má za následok, že súd žalobcovi nemôže poskytnúť súdnu ochranu. Poslednú splátku žalovaný hradil v novembri 2015. V danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepochybne došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 15.01.2016, a preto je nárok bez akýchkoľvek pochybností premlčaný a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať, a preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť. Pôvodný žalobca doručil na súd žalobu až dňa 27.03.2019, potom je potrebné konštatovať, že v danom prípade žalobca v konaní uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni § 54a Občianskeho zákonníka a v súdnom konaní ho preto nemožno priznať.

55. Na základe uvedeného tak bola žaloba v rozsahu, ktorý ostal jej predmetom po čiastočnom späťvzati súdom zamietnutá pre premlčanie uplatneného nároku.

56. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 256 ods.1 a § 262 ods.1 a 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie sumy 139,25 eur s príslušenstvom vzatá späť (a to nie pre správanie žalovaného po podaní žaloby, ale procesným zavinením žalobcu). Vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Žalovaný tak bol v spore plne úspešný a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu žiadne preukázateľné trovy konania nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.